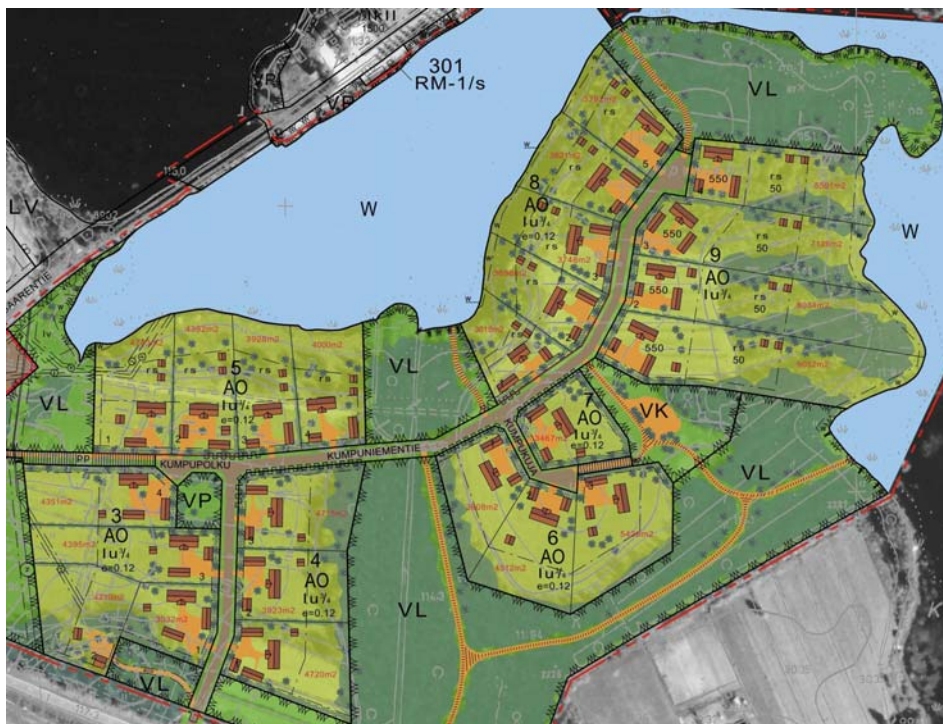


Tekla 18.9.2007 § 31, LIITE 6
KHALL 17.10.2007 § 113, LIITE 3
VALT 13.11.2007 § 56, LIITE 4



REISJÄRVI
Kumpuniemen asemakaava-alue
Korttelit 5-9
Rakentamistapaohje

Sisällysluettelo

1. YLEISTÄ	3
1.1. Rakentamistapaohjeiden tarkoitus ja tavoite.....	3
1.2. Rakentamistapaohjeiden toteuttaminen ja sitovuus	3
2. RAKENNUSTEN SJOITTAMINEN TONTILLE	4
2.1. Tavoitteet rakennusten sijoituksen suunnittelulle	4
2.2. Päärakennus ja piharakennukset	4
2.3. Rantasaunat ja rantaan sijoitettavat varastorakennukset	5
2.4. Rakennusten korkeustaso	6
3. RAKENNUSTAPA	7
3.1. Tavoitteet rakennusten ulkoasun suunnittelulle	7
3.2. Rakennusten muoto ja mittasuhteet	8
3.3. Rakennusmateriaalit ja värit.....	9
4. PIHA-ALUEIDEN JA KASVILLISUUDEN KÄSITTELY	10
4.1. Tavoitteet piha-alueiden suunnittelulle	10
4.2. Pihan ja kasvillisuuden käsittely	10
4.3. Rakentamattomien tonttien käsittely	12
4.4. Rannan ruoppaaminen ja piha-alueiden korkeusasemat	12

1. YLEISTÄ

1.1. Rakentamistapaohjeiden tarkoitus ja tavoite

Rakentamistapaohje koskee Reisjärven kunnanvaltuuston 18.6.2007 hyväksymän Kumpuniemen alueen asemakaavan kortteleita 5-9.

Rakentamistapaohjeet on laadittu täydentämään ja täsmentämään asemakaavan ja rakennusjärjestyksen määräyksiä. Ohjeiden tarkoitus on edistää asuinalueen muodostumista viihtyisäksi, yhtenäiseksi ja maisemaan sopeutuvaksi kokonaisuudeksi.

Rakentaminen vaikuttaa kulttuurimaisemaan

Kumpuniemen alue sijaitsee Reisjärven rannalla, monipuolisessa ja kauniissa järvi- ja viljelysmaisemassa. Alue sisältyy laajaan valtakunnallisesti arvokkaaseen Keski-Kylän-Kangaskylän maisema-alueeseen. Kumpuniemeen avautuvat näkymät kaapean lahden yli Susisaaresta ja Kyrölälahden yli Niittusaaresta ja Kyrölästä. Maisemakuvan säilyminen kauniina on tärkeää paitsi maisema-alueen arvojen kannalta, niin myös Susisaaren matkailualueen vetovoimaisuuden kannalta.

Rakennusten suunnittelu avoimeen ja väljästi rakennettuun pelto- ja järvenranta-maisemaan on haastava tehtävä, koska rakennukset ovat laajalti havaittavissa ja vähäisenkin rakentamisen vaikutukset kulttuurimaisemaan saattavat olla merkittäviä. Rakennusten suunnittelussa tulisikin käyttää ammattitaitoista suunnittelijaa, joka kykenee sovittamaan rakennuttajan tarpeet ja toiveet kulttuurimaiseman ja alueen sisäisen yhtenäisyyden asettamiin vaatimuksiin.

”Kumpuniemen kylä”

Tavoitteena on säilyttää maisemakuvan maaseutumainen luonne ohjaamalla rakentamista siten, että alueesta muodostuisi kylämäinen kokonaisuus. Laadukkaasti toteutettuna alue paitsi sopeutuu maisemaansa, niin myös rikastuttaa sitä.



Kuva 1. Ilmakuvakooste alueelta

1.2. Rakentamistapaohjeiden toteuttaminen ja sitovuus

Tontin omistaja sitoutuu noudattamaan näitä rakentamistapaohjeita. Rakennusvalvontaviranomainen valvoo ohjeiden noudattamista. Rakennusvalvontaviranomainen voi antaa luvan poiketa näistä ohjeista, mikäli poikkeava ratkaisu ei haittaa alueelle tavoitellun kokonaisilmeen toteutumista. Poikkeamisen vaikutuksia tulee arvioida sekä alueen sisäisten katunäkymien, että alueelle avautuvien kaukonäkymien kannalta.

Tontin rakennuttajan on saatettava nämä ohjeet suunnittelijan tiedoksi. Ennen rakennussuunnittelun aloittamista tai valmistalon hankintapäätöstä on syytä keskustella kunnan rakennustarkastajan kanssa tontin rakentamista koskevista lähtökohdista. Myös valmistalon valinnassa kannattaa käyttää suunnittelijan apua.

2. RAKENNUSTEN SJOITTAMINEN TONTILLE

Rakennusten sijoittamisesta määrätään myös asemakaavassa ja rakennusjärjestyksessä. ks. asemakaava ja kaavaselostuksen kohta 5.2.1 ja rakennusjärjestyksen kohta 3.

2.1. Tavoitteet rakennusten sijoituksen suunnittelulle

Päärakennus ja piharakennukset kyläilmeen muodostajana

Rakennusten sijoittelu tulee suunnitella tontin ja ympäristön lähtökohdista. Sijoittelussa tulee pyrkiä suojaisan sisääntulopihan muodostamiseen ja raittitunnelman ja kylämäisen ilmeen aikaansaamiseen. Esimerkkejä rakennusten sijoittamisesta tontille on esitetty kannen havainnekuvassa sekä kuvissa 2 ja 7.

Rantasaunojen sovittaminen maisemaan

Rantasaunan ja sen yhteyteen rakennettavan varistorakennuksen sijoituksessa tulee pyrkiä rantamaisemaan sopeutumiseen erityisesti järveltä tai vastarannalta katsottaessa.

2.2. Päärakennus ja piharakennukset

Päärakennuksen suuntaus tien mukaisesti

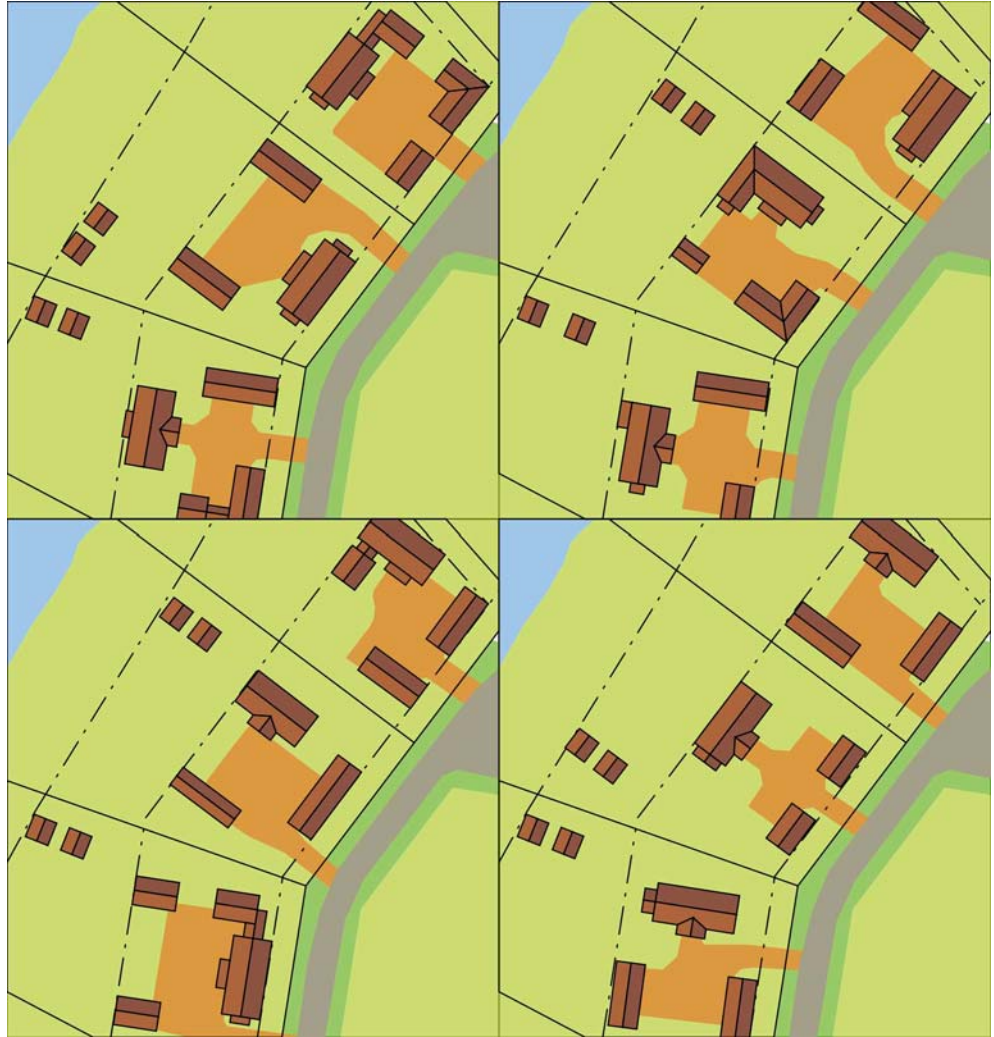
- Päärakennus tulee sijoittaa joko kadun suuntaisesti tai kohtisuoraan sitä vasten.

Sisääntulopihan muodostaminen

- Ulkorakennukset tulee ryhmitellä siten, että niiden ja päärakennuksen väliin muodostuu selkeästi rajautuva ja mittasuhteiltaan ja muodoltaan sopuuhainen sisääntulopiha.
- Pihaa reunustavien ulkorakennusten tulee olla päärakennuksen kanssa samassa suorakulmaisessa koordinaatistossa.
- Pihan riittäväksi rajaamiseksi ulkorakennuksia tulisi pihan ympärillä olla vähintään kaksi. Pihanmuodostuksessa tarvittavia ulkorakennuksia saadaan asuintonteillekin esim. autokatoksista ja –talleista, varastoista, teknisistä tiloista, kesäkeittiöistä, grillikatoksista, saunoista, verstaista, jätekatoksista ja pergoloista. Lisäksi esim. harrastetilojen, sivuasunnon tai työtilan sijoittaminen päärakennuksen sijasta ulkorakennukseen on mahdollista, mikä parantaa myös tilojen käyttömahdollisuuksia. Hyödyllistä katostilaa saadaan ulkorakennuksen osien väliin jätettävillä väliköillä.
- Rakennusten pääsisäänkäyntien tulisi olla sisääntulopihan puolella.
- Vieraspysäköinnille tulee varata tilaa tontilta, esim. sisääntulopihasta.

Raittitunnelman aikaansaaminen

- Rakennusryhmä tulee sijoittaa tontin yläosaan lähelle katua. Ainakin yksi tontin rakennuksista tulee sijoittaa kiinni rakennusalan tienpuoleiseen reunaan harja tiensuuntaisesti ja mielellään vielä toinenkin samansuuntaisesti tai kohtisuoraan sitä vasten.



Kuva 2. Esimerkkejä rakennusten hyväksyttävästä sijoituksesta tontille

Kylämäisen ilmeen aikaansaaminen

- Rakennusten sijoituksessa tulee pyrkiä kylämäiseen vaihtelevuuteen, kuitenkin niin, että pihamuodot ovat suorakaiteenomaisia ja rakennukset sijoittuvat sopivasti naapuritontin rakennuksiin nähden.
- Kadun lähellä sijaitseviin autokatoksiin ja -talleihin ei tulisi järjestää ajoa suoraan kadun puolelta. Hyvän katukuvan aikaansaamiseksi tulee jäteastiat sijoittaa mieluiten ulkorakennukseen tai suojata riittävin istutuksin tai aitauksin.

2.3. Rantasaunat ja rantaan sijoitettavat varistorakennukset

- Rantasaunat ja niiden yhteyteen rakennettavat varistorakennukset tulisi mieluiten sijoittaa harja rannansuuntaisesti.



Kuva 3. Esimerkkejä rakennusten sijoitustavoista, joita ei Kumpuniemen alueella tulisi hyväksyä. (yliruksatut)

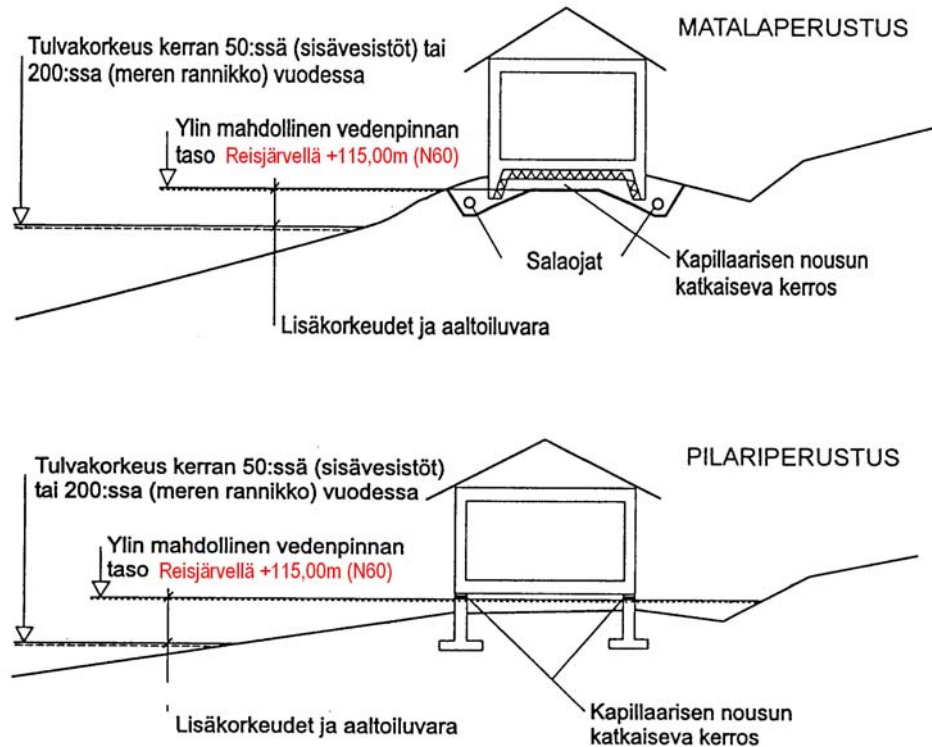
2.4. Rakennusten korkeustaso

- Rakennukset tulisi pyrkiä sijoittamaan siten, ettei muodostu tarvetta rakennuksen ja sokkelin porrastukselle.
- Rakennuksia ei saa pengertää enempää kuin normaali perustamistapa edellyttää. Mikäli täyttämistä kuitenkin tarvitaan, on maasto tasattava luonnolliseen maanpintaan loivin ja luonnonmuotoja mukailevin luiskin.
- Rakennuksen korkeusaseman suunnittelussa on huomioitava pihan muiden rakennusten sekä naapuritontin rakennusten ja kadun korkeusasemat. Päärakennus tulisi mieluiten sijoittaa vähintään samalle tasolle, kuin muut pihan rakennukset. Kadun varressa rakennusten tulisi yleensä olla katutason yläpuolella.
- Mikäli rantasauna sijoitetaan viemäriiliittymäkorkeuteen nähden liian matalalle, saatetaan tarvita kiinteistökohtaista pumppaamoja jätevesien johtamiseksi kunnan viemäriin.

Tulvat ja säännöstely

- Rakennusten sijoituksessa on huomioitava alin hyväksyttävä rakentamiskorkeus tulvien kannalta ks. kuva 4.
- Reisjärven säännöstelyvälin muuttamisesta on lupaprosessi kesken. Uusi säännöstelyväli tulee olemaan $N_{60} + 112,70 - 114,10$ m ja vesialueen raja maata vasten kesävedenkorkeuden $N_{60} + 13,90$ m mukainen rantaviiva (nykyinen sään-

nöstelyväli on $N_{60}+111,68-113,88$ m ja keskivedenkorkeus $N_{60}+113,77$ m). Asemakaavan pohjakartassa rantaviiva on esitetty vedenkorkeuden $N_{60}+113,60$ m mukaisena. Alavimmilla rannoilla karttarantaviiva siirtyy muutoksen johdosta paikoin useita metrejä pohjakartalla esitetystä. Vedenkorkeuden vaihtelu on huomioitava rakennusten sijoituksessa mm. salaojien toimivuuden kannalta.



Kuva 4. Tulvien huomioon ottaminen eri perustamistyypeillä. Asemakaavassa määrätty alin hyväksyttävä rakentamiskorkeus on sama kuin kuvassa esitetty ylin mahdollinen vedenpinnan taso. Kuvan lähde: Ympäristöopas nro 52. Täydennykset punaisella Pöyry Environment Oy.

3. RAKENNUSTAPA

Rakennustavasta määrätään myös asemakaavassa. ks. asemakaava ja kaavaselostuksen kohta 5.2.1

3.1. Tavoitteet rakennusten ulkoasun suunnittelulle

Tavoitteena rakennuksen sovittaminen kulttuurimaisemaan ja perinteeseen

Rakennuksen suunnittelun tulee perustua ensisijaisesti rakennuspaikan ja maiseman ominaisuuksiin. Rakennuksen ulkoasun tulee olla pohjoispohjalaiseen maaseutumaisemaan ja alueelle tavoiteltuun kylämäiseen tunnelmaan sopiva. Suunnittelun tavoitteiksi tulee ottaa perinteisen paikallisen asuinrakentamisen peruspiirteet, joita ovat selkeät runkomuodot, harmoniset mittasuhteet ja julkisivujen rauhallinen sommittelu. Alueen maaseutuarkkitehtuuri on parhaimmillaan rauhallisen vähäeleistä, joten yksityiskohtia ja koristeaiheita on syytä käyttää maltillisesti. Vanhojen talojen suoraan jäljittelyyn ei kuitenkaan ole tarvetta, vaan taitavasti suunniteltuna rakennukset voivat olla ilmeeltään myös rehellisesti oman aikansa näköisiä.

Päärakennuksen aseman korostaminen

Asuinrakennuksen tulee olla pihan merkittävin ja näyttäväin rakennus, eli sen tulee erottua ulkorakennuksista ainakin korkeutensa ja sijaintinsa puolesta sekä mahdollisesti myös värinsä ja materiaaliensa avulla. Asuinrakennusten ja piharakennusten tulee kuitenkin olla rakennustavaltaan riittävän yhtenäisiä, että ne muodostaisivat sopusuhtaisen kokonaisuuden.

Rantasaunan sovittaminen järvimaisemaan

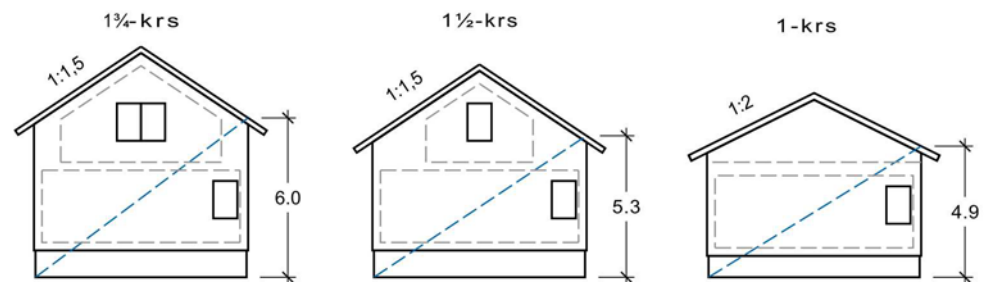
Rantasaunan ja sen yhteyteen rakennettavan varistorakennuksen tulee soveltua pohjoispohjalaiseen rakennuskulttuuriin ja rantamaisemaan erityisesti järveltä tai vastarannalta katsottaessa. Rakennusten tulee olla rakentamistavaltaan yhtenäisiä.

3.2. Rakennusten muoto ja mittasuhteet

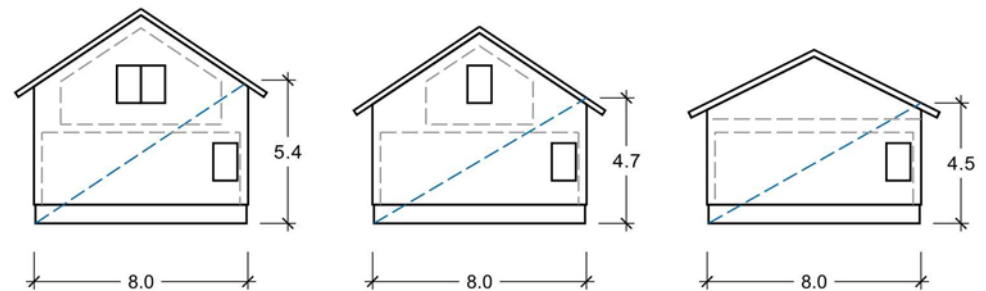
Runko

- Rakennusten tulisi olla mittasuhteiltaan sopusuhtaisia ja visuaaliselta hahmoltaan selkeäpiirteisiä, runkomuodoltaan mieluiten yksinkertaisia suorakaiteita. Suurissa rakennuksissa voidaan käyttää myös selkeästi L-muotoista rakennusrunkoa, jolloin rakennuksella voidaan rajata pihan kahta sivua. Suositeltava rungon leveys on n. 6-8 m.
- Rakennuksen kattokulma ja julkisivun korkeus tulee olla sopivat suhteessa rakennuksen leveyteen.

RYÖMINTÄTILAINEN PERUSTUS



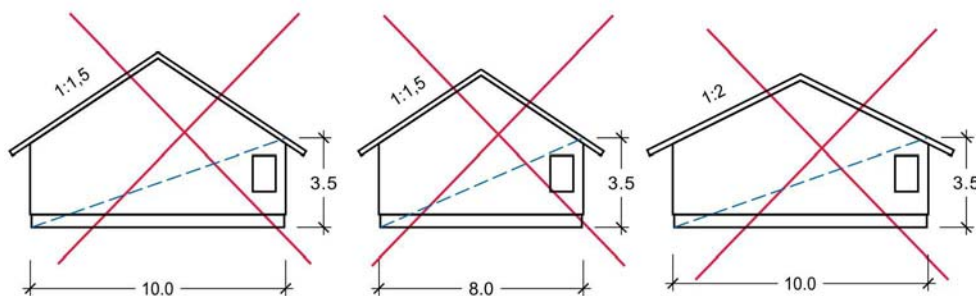
MATALAPERUSTUS



Kuva 5. Esimerkkejä suositeltavista runkomuodoista. Rakennuksen lävistäjä on suurin piirtein sama kuin kattokulma.

Korkeus

- Asuinrakennusten tulisi olla vähintään käyttöullakollisia, mieluiten kuitenkin 1½- tai 1¾-kerroksisia. Julkisivun korkeuden tulisi asuinrakennuksissa olla vähintään 4,5 m (ks. kuva 5).
- Ulkorakennusten tulisi olla asuinrakennuksia matalampia, mieluiten 1-kerroksisia tai käyttöullakollisia.
- Rakennuksissa tulisi olla kunnan sokkeli, matalaperustusta käytettäessä vähintään 50-70 cm ja ryömintätillaista perustamistapaa käytettäessä 80-120 cm.



Kuva 6. Esimerkkejä rakennusten mittasuhteista, joita ei tulisi hyväksyä Kumpuniemessä. Kaikki kuvan rakennukset ovat liian matalia ja kattokulma liian jyrkkä rakennuksen leveyden ja korkeuden suhteeseen nähden. Reunimmaisat rakennukset ovat lisäksi liian leveitä. Rakennuksen lävistäjä on huomattavan erisuuntainen kuin kattokulma.

Katto

- Suositeltavin kattomuoto alueella on tavanomainen yksinkertainen harjakatto. Porrastettua pulpettikattoa ei suositella etenkin tien varressa sijaitsevilla rakennuksissa.
- Katot on varustettava räystäillä, joiden pituus on sovitettava rakennuksen mittasuhteisiin sopivaksi, ollen yleensä n. 40-60 cm. Räystäissä tulisi pyrkiä siirtoon ja keveään vaikutelmaan, minkä johdosta suositellaan avoräystäitä. Koteiloituja päätykolmioita ei sallita.

Täydentävät rakennusosat

- Rakennuksen perushahmosta poikkeamiset kuten erkkerit, kattolyhyt, poikkipäädyt, syvennykset, parvekkeet ja katetut terassit elävöittävät taitavasti suunniteltuina rakennuksen ilmettä. Niitä ei kuitenkaan saa olla liikaa ja niiden tulee olla rakennuksen arkkitehtuuriin sopivia ja visuaalisesti selkeästi alisteisia rakennuksen päämassalle, ettei rakennuksen perusmuoto katoa ja ilme muutu levottomaksi.
- Asuinrakennuksen pääsisäänkäynti suositellaan varustettavaksi kuistilla.
- Lisäksi asuinrakennuksen yhteyteen suositellaan rakennettavaksi suojaista, katettua ulko-oleskelutilaa esim. ulkoruokailua varten.
- Rantasaunojen yhteyteen ei tule rakentaa laajoja katettuja terasseja.

3.3. Rakennusmateriaalit ja värit

- Rakennusten julkisivu- ja katemateriaaleiksi suositellaan aitoja ja kauniisti vanhenevia luonnonmateriaaleja, kuten puuta, kiveä ja tiiltä. Suositeltavin julkisivumateriaali on puu. Muovin käyttöä julkisivussa ja katteissa tulee välttää.

Julkisivut

- Rakennusten julkisivuissa tulisi käyttää ainoastaan yhtä päämateriaalia ja väriä. Materiaalien yhdistelyt eivät kuulu perinteiseen maaseutuarkkitehtuuriimme, eikä esim. yhdisteltyjä tiili- ja puuverhoiluja julkisivuja tulisi sallia.
- Julkisivun päämateriaalina ei tule käyttää lasia. Myös laajoja lasijulkisivupintoja tulee välttää kadulle avautuvilla julkisivuilla.
- Kivirakenteiset julkisivut suositellaan rapattavaksi etenkin päärakennusten osalta. Ulkorakennuksessa voidaan käyttää myös puhtaaksi muurattua punatiilipintaa. Lohkotiiltä ja pyöröhirttä ei tule julkisivuissa käyttää.
- Puuverhoilun käsittelyksi suositellaan päärakennuksissa peittomaalausta.
- Päärakennusten pääasiallisena julkisivuvärinä suositellaan maaseutumaiseen soveltuvia keskittumia tai vaaleita, murrettuja, lämpimiä värisävyjä, kuten kartanonkeltainen, okrankeltainen, okranpunainen tai italianpunainen.

Kirkkaita värejä sekä vihreitä, sinisiä ja vaaleanpunaisia sävyjä tulisi välttää. Korosteväriin tulisi olla mieluiten vaaleasävyinen ja sitä tulee käyttää maltillisesti. Nurkkien korostamista ei suositella, jos talon arkkitehtuuri ei sitä välttämättä vaadi.

- Ulkorakennuksille suositeltavin pintakäsittelyratkaisu on edelleen kauniisti vanheneva perinteinen punamulta. Maalattaessa ulkorakennukset muulla maalilla tulisi värisävyn kuitenkin olla punamultasävyjä vastaava. Mikäli päärakennus on punamullansävyinen, tulee ulkorakennuksissa käyttää päärakennuksen kanssa samaa värisävyä.

Katot

- Kattojen väritys on tärkein tekijä alueen maisemallisen soveltuvuuden ja yhtenäisen ilmeen kannalta, etenkin kun aluetta tarkastellaan kauempaa kuten Susisaaresta.
- Kattojen tulisi olla mattapintaisia ja sävyltään murrettuja tiilenpunaisia tai ruskehtavan punaisia.
- Suositeltavat katemateriaalit ovat tiili ja saumattu pelti. Jäljitelmämateriaaleja, kuten tiiliprofiloitua peltiä tulee välttää. Mikäli halutaan käyttää huopaa, on suositeltavin vaihtoehto kolmiorimahuopa. Kirjavia palahuopakatteita ei tulisi alueella käyttää.

4. PIHA-ALUEIDEN JA KASVILLISUUDEN KÄSITTELY

Piha-alueiden ja kasvillisuuden käsittelystä määrätään myös asemakaavassa ja rakennusjärjestyksessä. ks. asemakaava ja kaavaselostuksen kohta 5.2.1 ja rakennusjärjestyksen kohta 3.

4.1. Tavoitteet piha-alueiden suunnittelulle

Piha-alueiden suunnittelun tulee perustua tontin ja maiseman ominaisuuksiin. Piha-alueiden ja kasvillisuuden tulee olla pohjoispohjalaiseen maaseutumaisemaan sopivia ja alueelle tavoiteltua kylämäistä tunnelmaa tukevia. Esimerkkejä piha-alueiden jäsentelystä on esitetty kuvassa 7.

Tarkoitus on, että tontti jaetaan kolmeen eriluonteiseen vyöhykkeeseen:

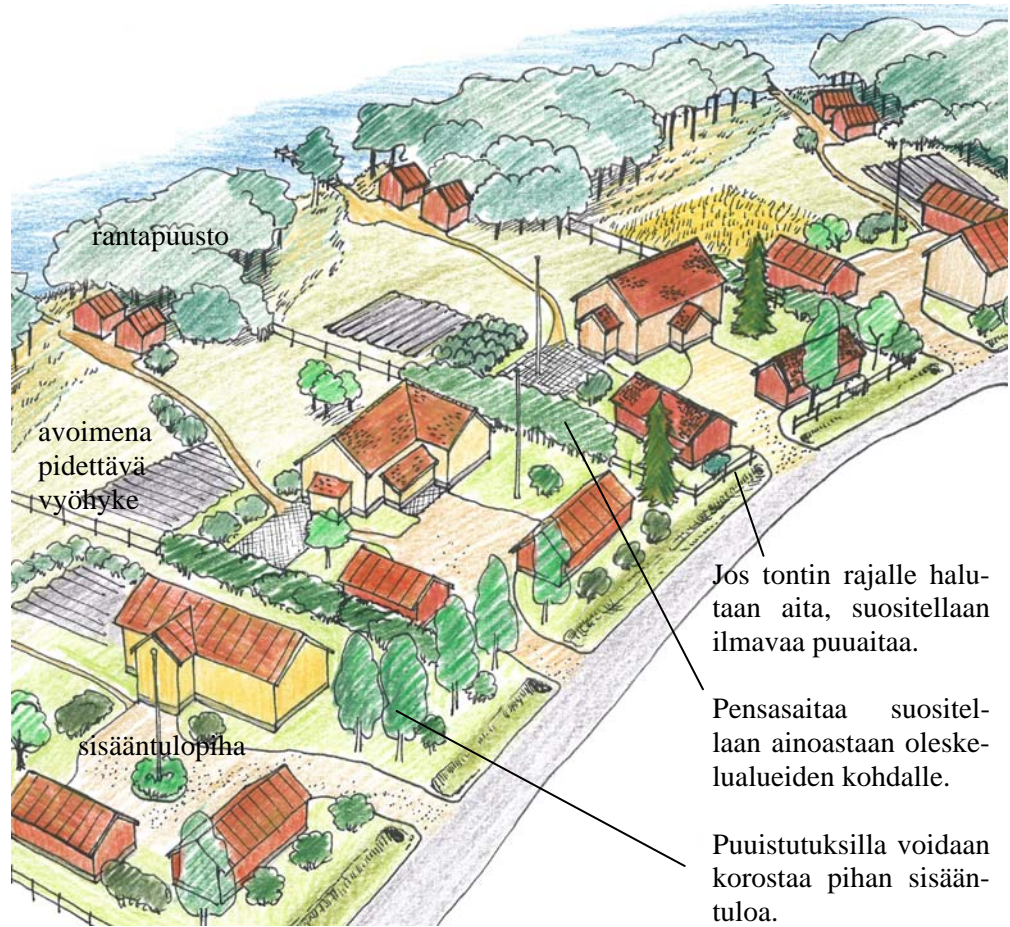
- Tontin kadun puoleinen osa rakennusten ja sisääntulopihaan ympäristössä rakennetaan varsinaiseksi piha- ja puutarha-alueeksi.
- Tontin rannan/alarinteen puoleisen osan käsittelyssä tulee pyrkiä maaseutumaiseen luonteeseen ja pääosin avoimeen yleisilmeeseen.
- Rantaan tulee jättää puustoinen, lähes luonnontilaisena pidettävä vyöhyke.

4.2. Pihan ja kasvillisuuden käsittely

Istutukset

- Harkitusti sijoitetuin istutuksin voidaan suojata oleskelualueita, rajata piha-alueita ja luoda ympäristöön viihtyisyyttä.
- Uutta suurikasvuiseksi kasvavaa puustoa tulee istuttaa maltillisesti ja pääosin luonnonmukaisesti ryhmiteltynä. Puurivistöjä tulisi käyttää lähinnä tontin sisääntuloa reunustamassa. Puita ei tule istuttaa liian lähelle rakennuksia, eikä rakennuksia tule istutuksin piilottaa.
- Kasvillisuuden valinnassa tulee suosia perinteisiä ja paikallisia lajikkeita. Tyyppillisiä puulajeja ovat mm. mänty, kuusi, koivu, pihlaja ja omenapuut. Perinteiseen suomalaiseen maaseutumaisemaan vieraita lajeja, kuten terijoensalavaa, vuorimäntyä ja pylväshaapaa ei tule käyttää.

- Kotitarveviljelykset, marjapensastarhat, juurikasvimaat, perunapenkit yms. tulisi sijoittaa tontin takaosaan/rannan puoleiselle osalle. Koska tontit ovat väljiä, voivat nämä hyötyistutukset olla runsaitakin.



Kuva 7. Havainnekuva piha-alueiden jäsentelystä.

Aitaaminen

- Mikäli tontin rajalle halutaan aita, tulee sen olla ilmeeltään ilmava ja enintään 100 cm korkea puuaita. Ulko-oleskelutilojen suojaamiseksi ja piha-alueiden rajaamiseksi suositellaan niiden kohdalla kuitenkin pensasistutusten käyttämistä. Mikäli pensasistutuksia sijoitetaan tontin kadun puoleiselle sivulle, tulee niiden olla matalahkoja, etteivät ne peitä rakennuksia täysin taakseen. Korkeaa kuusi-aitaa ei tule käyttää tonttina.
- Mikäli jäteastia ei sijoiteta piharakennukseen, tulee se ympäröidä pensasistutuksin tai umpinaisella puuaidalla.

Piha-alueiden pintarakenteet

- Sisääntulopihan kulkuväylät ja autojen säilytysalueet tulee päällystää mieluiten soralla. Talojen yhteydessä sijaitsevien ulko-oleskelutilojen osalta voidaan käyttää myös kiveystä. Laajat kestopäällystetyt alueet eivät ole maaseutu ympäristöön luontevia ratkaisuja.
- Leikattavan nurmen alue suositellaan rajattavaksi tontin kadun puoleiseen osaan sekä oleskeluun tarkoitettujen piha-alueiden osalle.
- Tontin rannan puoleinen osa suositellaan pidettäväksi pääosin maisemapeltona tai ajoittain niitettävänä luonnonniittynä.

Rantapuuston käsittely

- Rantaan tulee jättää riittävä puustoinen vyöhyke, joka tulisi pitää pääosin luonnontilaisena lukuun ottamatta maisemanhoidollisia toimenpiteitä, kuten paju-kon raivaamista ja puuston paikoittaista harventamista.
- Rantapuuston seassa kasvaa komeita vanhoja mäntyjä, joiden maisemallista merkitystä tulisi korostaa harventamalla muuta puustoa niiden ympäriltä. Rantaan rajoittuvilla tonteilla tulee ennen rakennussuunnittelun aloittamista järjestää puustokatselmus, jossa valitaan yhdessä rakennustarkastajan kanssa säilytettävät puut.

Vedenkorkeuden vaihtelun huomiointi

- Säännöstelyn johdosta osa tontista on keväällä yläveden aikaan veden alla. Talvella alaveden aikaan järvenlahti on lähes tyhjillään ja tällöin tontin ja vesialueen väliin jää maa-alueita. Vedenkorkeuden vaihtelu on huomioitava rakennusten ja rakenteiden, kuten laitureiden rakenteissa ja veden alle säännöllisesti jäävän tontin osan maaston ja kasvillisuuden käsittelyssä. Vesistöön kulkeutuvan ravinnekuormituksen hillitsemiseksi yläveden alle jäävä rannanosa tulee pitää siistinä puutarha- ja muusta jätteestä, eikä sinne saa sijoittaa komposteja, multakasoja, yms.
- Suositeltavaa on pitää vedenvaivaama rannanosa pääosin luonnontilaisena.

4.3. Rakentamattomien tonttien käsittely

- Ennen rakentamiseen ryhtymistä tonttialueeseen kuuluvat pellot tulee pitää viljelyksessä tai ajoittain niitettävänä luonnonniittyinä.

4.4. Rannan ruoppaaminen ja piha-alueiden korkeusasemat

- Rannan ruoppaaminen vaatii ympäristöviranomaisen luvan. Ruoppaamalla ei saa siirtää keskivedenkorkeuden +113,90 m mukaista rantaviivaa.
- Ranta-alueita ei saa merkittävästi korottaa luonnollisesta maanpinnasta.
- Mikäli piha-alueita korotetaan, on maanpinta loivia luonnonmuotoja mukailevia luiskia käyttäen tasattava viimeistään tontin rajalla luonnollisen maanpinnan kanssa. Tällöin on kuitenkin huomioitava, ettei tontin pintavesien valuminen naapuritontin puolelle saa lisääntyä.

SEINÄJOELLA 3.9.2007

Juha-Matti Märijärvi
Projektipäällikkö, ark.yo

PÖYRY ENVIRONMENT OY
Seinäjoen aluetoimisto
Kampusranta 9 C
60320 Seinäjoki

67040641.BS2.SLU2